

Ministerul Finanțelor Publice

**Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații**

DECIZIA NR. 114

din 26.11.2012

privind soluționarea contestației formulate de

CABINETUL MEDICAL INDIVIDUAL,

din mun. Câmpulung Moldovenesc, str., județul Suceava,

CNP

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava

sub nr. din

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Activitatea de inspecție fiscală Suceava prin adresa nr., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr., cu privire la contestația formulată de **CMI**, din mun. Câmpulung Moldovenesc, str., județul Suceava.

CMI contestă parțial Decizia de impunere privind impozitul stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr., emisă de AIF Suceava, cu privire la **suma de lei, reprezentând:**

- ❖ lei – impozit pe venit aferent anului 2009;
- ❖ lei – accesorii aferente impozitului pe venit an 2009;
- ❖ lei – impozit pe venit aferent anului 2010;
- ❖ lei – accesorii aferente impozitului pe venit an 2010;
- ❖ lei – impozit pe venit aferent anului 2011;
- ❖ lei – accesorii aferente impozitului pe venit an 2011.

În raport de data comunicării actelor administrative fiscale contestate, respectiv **20.09.2012**, potrivit semnăturii depusă pe confirmarea de primire nr. de înaintare a actelor atacate, contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 207 alin. 1 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind înregistrată la AIF Suceava sub nr., așa cum rezultă din ștampila Serviciului Registraturii AIF Suceava aplicată pe originalul contestației, aflate la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 și 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală,

republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este învestită să se pronunțe asupra contestației.

I. CMI contestă Decizia de impunere privind impozitul stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr., emisă de AIF Suceava, cu privire la suma de lei, reprezentând impozit pe venit aferent anilor 2009-2011 în sumă de lei și accesorii aferente în sumă de lei.

Prin contestația formulată petentul afirmă că la cabinetul medical sunt arondați peste 2000 bolnavi, majoritatea persoane în vârstă, bolnavi cronici, care au nevoie de îngrijire la domiciliu, bolnavi provenind din Câmpulung Moldovenesc, Izvoarele Sucevei, Breaza, Pojorâta, Fundu Moldovei, Vama, Sadova.

Mai face precizarea că este un cabinet modern, dotat la cele mai înalte standarde cu ecograf, electrocardiograf.

CMI face mențiunea că acordă uzual consultații la domiciliu și că pacienții cronici sau în urgențe primesc medicația de prim ajutor în mod gratuit.

De asemenea, susține că recuperează de la CASS contravaloarea materialelor consumabile și a medicamentelor.

CMI afirmă că organele fiscale au considerat că un cabinet medical poate funcționa fără a face curățenie și dezinsecție, fără a avea confortul minim dat de mobilier și că personalul medical se poate deplasa pe jos pe o distanță de zeci de km între pacienți la orice oră din zi sau noapte.

În susținerea contestației petentul invocă prevederile Codului fiscal conform cărora, pentru a fi deductibile, cheltuielile trebuie să fie efectuate în interesul direct al activității, să corespundă unor cheltuieli efective și să fie justificate cu documente și să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite, invocând în acest sens și prevederile art. 24 alin. 16 din Codul fiscal.

Astfel, CMI consideră că pentru anul 2009, următoarele cheltuieli le-a efectuat în scopul obținerii de venituri:

- medicamente folosite pentru uzul pacienților
- consumabile cabinet.....
- reparații
- materiale pentru curățenie
- alte cheltuieli gospodărești
- anvelope
- amortizare
- obiecte de inventar (mic mobilier, jaluzele)
- diferențe curs valutar leasing
- combustibil

TOTAL

Impozit contestat lei

CMI consideră că pentru anul 2010, următoarele cheltuieli le-a efectuat în scopul obținerii de venituri:

- medicamente folosite pentru uzul pacienților
- consumabile cabinet.....;
- reparații
- materiale pentru curățenie
- penalități contractuale
- asigurări RCA
- amortizare
- obiecte de inventar (TV, aspirator, mici dotări)
- diferențe curs valutar leasing
- motorină
- amortizare investiție spațiu închiriat

TOTAL

Impozit contestat lei

CMI consideră că pentru anul 2011, următoarele cheltuieli le-a efectuat în scopul obținerii de venituri:

- medicamente folosite pentru uzul pacienților
- consumabile cabinet.....;
- reparații
- materiale pentru curățenie
- penalități contractuale
- curs engleză ...
- chelt. deplasare curs (transport și diurnă).....
- amortizare
- motorină
- amortizare investiție spațiu
- chelt. menajere – fact. din 2010 dar achitată în 2011.....

TOTAL

Impozit contestat lei

Pentru impozitul contestat, CMI formulează plângere și împotriva accesoriilor aferente, astfel:

- majorări de întârziere an 2009
- penalități 2009
- majorări de întârziere an 2010
- penalități 2010
- majorări de întârziere an 2011
- penalități 2011

CMI susține că deține un volum mare de documente justificative, respectiv copii facturi, chitanțe, bonuri fiscale, foi parcurs, NIR-uri, bonuri de consum, ce stau la baza susținerii celor contestate, putând pune la dispoziție orice document este necesar.

De asemenea, precizează că organele de control nu au solicitat alte documente justificative suplimentare sau alte lămuriri și că nu au inspectat cabinetul pentru a vedea dotările cu mijloace fixe și obiecte de inventar ale cabinetului în care desfășoară activitatea.

În concluzie, petentul solicită desființarea deciziei de impunere nr.

II. Prin Decizia de impunere privind impozitul stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr., emisă de AIF Suceava, s-a stabilit că, pentru anii 2009-2011, CMI datorează impozit pe venit în sumă de și accesorii aferente în sumă de

În urma verificării efectuate la CMI, organele fiscale au constatat că, pentru anii 2009-2011, situația veniturilor, cheltuielilor și a impozitului declarat de CMI este următoarea:

An fiscal	2009	2010	2011
Venit brut
Cheltuieli
Venit net
Impozit aferent

Pentru anul 2009, organele fiscale au stabilit suplimentar o bază impozabilă în sumă de, astfel:

- reprezentând cheltuieli din documente emise în anul 2008, respinse la deducere ca urmare a înregistrării acestora în anul fiscal 2009;
- reprezentând contravaloare medicamente care nu sunt aferente realizării veniturilor;
- reprezentând contravaloare rate leasing financiar pentru două autoturisme, pe motiv că nu se justifică existența a două autoturisme înregistrate pe CMI, iar pentru mijloace fixe, autoturisme, sunt deductibile cheltuielile cu amortizarea;
-, reprezentând contravaloare materiale de construcții, consumabile, alte bunuri personale (mobilă, materiale pentru grădină, răsaduri, etc.), fără a se prezenta documente justificative privind realitatea lucrărilor respective (devize pentru lucrările executate), iar conform contractului nr., aceste cheltuieli revin în sarcina proprietarului și nu a chiriașului, nefiind destinate realizării veniturilor.

În urma recalculării venitului impozabil a rezultat un **impozit suplimentar în sumă de aferent anului 2009 = (.....-.....)*16%**, iar pentru neplata acestuia la scadență s-au calculat **accesorii în sumă de lei**.

Pentru anul 2010, organele fiscale au stabilit suplimentar o bază impozabilă în sumă de lei, astfel:

-lei reprezentând contravaloare carburanți, fără a se justifica consumul;

- lei reprezentând contravaloare medicamente care nu sunt aferente realizării veniturilor;
- lei reprezentând contravaloare rate leasing financiar pentru autoturismul Toyota;
- lei reprezentând contravaloare materiale de construcții, consumabile, alte bunuri personale (mobilă, materiale pentru grădină, răsaduri, etc.), fără a se prezenta documente justificative privind realitatea lucrărilor respective (devize pentru lucrările executate), iar conform contractului nr., aceste cheltuieli revin în sarcina proprietarului și nu a chiriașului, nefiind destinate realizării veniturilor.

În urma recalculării venitului impozabil a rezultat un **impozit suplimentar în sumă de lei aferent anului 2010 = (.....-.....)*16%**, iar pentru neplata acestuia la scadență s-au calculat **accesorii în sumă de lei**.

Pentru anul 2011, organele fiscale au stabilit suplimentar o bază impozabilă în sumă de lei, astfel:

- reprezentând cheltuieli din documente emise în anul 2010, respinse la deducere ca urmare a înregistrării acestora în anul fiscal 2011;
- lei reprezentând contravaloare carburanți, fără a se justifica consumul;
- reprezentând contravaloare medicamente care nu sunt aferente realizării veniturilor;
- lei reprezentând contravaloare materiale de construcții, consumabile, alte bunuri personale (mobilă, materiale pentru grădină, răsaduri, etc.), fără a se prezenta documente justificative privind realitatea lucrărilor respective (devize pentru lucrările executate), iar conform contractului nr., aceste cheltuieli revin în sarcina proprietarului și nu a chiriașului, nefiind destinate realizării veniturilor.

În urma recalculării venitului impozabil a rezultat un **impozit suplimentar în sumă de lei aferent anului 2011**, iar pentru neplata acestuia la scadență s-au calculat **accesorii în sumă de lei**.

Organele de inspecție fiscală consideră că au fost încălcate prevederile art. 48 alin. 4 lit. b, alin. 5 lit. 1, alin. 7 lit. a din Codul fiscal.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentului, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la suma de, din care lei impozit pe venit aferent anului 2009, lei impozit pe venit aferent anului 2010, lei impozit pe venit aferent anului 2011 și lei accesorii aferente, stabilită suplimentar prin decizia de impunere nr., cauza supusă soluționării este dacă CMI are dreptul la deducerea cheltuielilor cu achiziția de medicamente, în condițiile în care cheltuielile respective nu au corespondent la venituri, iar contestatorul susține că acestea au fost acordate gratuit pacienților.

În fapt, în urma verificării efectuate la CMI, organele fiscale au respins la deducere cheltuielile cu medicamentele în sumă de lei, din care în anul 2009, lei în anul 2010 și în anul 2011, întrucât acestea nu sunt aferente realizării de venituri.

În urma respingerii la deducere a acestor cheltuieli s-a stabilit suplimentar un **impozit pe venit în sumă de lei**, din care:

- lei aferent anului 2009;
- lei aferent anului 2010;
- lei aferent anului 2011.

Pentru neplata acestuia la scadență s-au calculat **accesorii în sumă de lei**, din care:

- lei aferente impozitului în sumă de lei aferent anului 2009 (din care majorări de întârziere și penalități de întârziere);
- aferente impozitului în sumă de lei aferent anului 2010 (... lei majorări de întârziere șilei penalități de întârziere);
- lei aferente impozitului în sumă de lei aferent anului 2011 (. lei majorări de întârziere și penalități de întârziere).

CMI susține că are arondați peste 2000 bolnavi, iar pacienții cronici sau în urgențe primesc medicația de prim ajutor în mod gratuit.

În drept, sunt aplicabile prevederile:

- **Art. 48 alin. 1 și alin. 4 lit. a** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, modificat, unde se precizează că:

ART. 48

„Reguli generale de stabilire a venitului net anual din activități independente, determinat pe baza contabilității în partidă simplă

(1) Venitul net din activități independente se determină ca diferență între venitul brut și cheltuielile aferente realizării venitului, deductibile, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă, cu excepția prevederilor art. 49 și 50.

(2) Venitul brut cuprinde:

a) sumele încasate și echivalentul în lei al veniturilor în natură din desfășurarea activității;

[...]

(4) Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor, pentru a putea fi deduse, sunt:

a) să fie efectuate în cadrul activităților desfășurate în scopul realizării venitului, justificate prin documente;

[...]”.

- Referitor la aplicarea prevederilor **art. 48 alin. 4 lit. a** mai sus citat, la **pct. 37** din HG nr. 44 din 22 ianuarie 2004, modificată, pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, se stipulează că:

“37. Din venitul brut realizat se admit la deducere numai cheltuielile care sunt aferente realizării venitului, astfel cum rezultă din evidențele contabile conduse de contribuabili, cu respectarea prevederilor art. 48 alin. (4) - (7) din Codul fiscal.

Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor pentru a putea fi deduse sunt:

- a) să fie efectuate în interesul direct al activității;**
- b) să corespundă unor cheltuieli efective și să fie justificate cu documente;**
- c) să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite”.**

Din aceste prevederi legale se reține că, pentru determinarea venitului net anual din activități independente, pe baza contabilității în partidă simplă, se iau în calcul venitul brut realizat și cheltuielile aferente realizării venitului, dar care sunt deductibile din punct de vedere fiscal.

De asemenea, se stipulează că, pentru a putea fi admise la deducere, cheltuielile trebuie să îndeplinească în mod obligatoriu o serie de condiții, respectiv să fie efectuate în interesul direct al activității, să corespundă unor cheltuieli efective și să fie justificate cu documente și să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite.

Astfel, efectuarea cheltuielilor cu medicamentele nu dă dreptul la deducerea automată a acestora. Pentru deducerea cheltuielilor este necesar ca acestea să fie aferente veniturilor realizate, deci să aibă un corespondent la venituri.

- **Art. 8** din Ordonanța nr. 124 din 29 august 1998, republicată, privind organizarea și funcționarea cabinetelor medicale, prevede că:

ART. 8

“Cabinetul medical poate realiza venituri din:

- a) servicii medicale prestate în baza contractului încheiat cu casa de asigurări de sănătate ori cu alte persoane fizice sau juridice;**
 - b) servicii medicale cu plata directă din partea beneficiarilor;**
- [...]”.**

Din aceste prevederi legale se reține că un cabinet medical obține venituri în baza contractului încheiat cu casa de asigurări de sănătate sau cu alte persoane fizice sau juridice.

Conform prevederilor legale menționate, sunt deductibile la calculul impozitului pe venit numai acele cheltuieli care sunt efectuate în scopul activității, respectiv pentru realizarea veniturilor, și sunt justificate cu documente, care să demonstreze realitatea și legalitatea efectuării acestora.

Contestatorul nu face dovada că medicamentele respective au fost acordate în baza unei legi speciale și că a fost recuperată contravaloarea acestora de la casa de

sănătate sau de alte autorități sau persoane fizice sau juridice în baza unor contracte încheiate cu acestea ori direct de la pacienți.

- Sunt aplicabile și prevederile **anexei 1 pct. I alin. 1 și ale pct. 13-15** din Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1040 din 8 iulie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice privind organizarea și conducerea evidenței contabile în partidă simplă de către persoanele fizice care au calitatea de contribuabil în conformitate cu prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, unde se precizează că:

“[...]”

1. Contribuabilii care obțin venituri din activități independente sunt obligați, potrivit prevederilor art. 49 alin. (8) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, denumită în continuare lege, să organizeze și să conducă evidența contabilă în partidă simplă”.

“13. Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în evidența contabilă în partidă simplă, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

14. Documentele justificative trebuie să cuprindă următoarele elemente principale, prevăzute în structura formularelor aprobate:

- denumirea documentului;
- numele și prenumele contribuabilului, precum și adresa completă;
- numărul documentului și data întocmirii acestuia;
- menționarea părților care participă la efectuarea operațiunii economico-financiare (când este cazul);
- conținutul operațiunii economico-financiare, iar atunci când este necesar, și temeiul legal al efectuării ei;
- datele cantitative și valorice aferente operațiunii economico-financiare efectuate;
- numele și prenumele, precum și semnăturile persoanelor care răspund de efectuarea operațiunii;
- alte elemente menite să asigure consemnarea completă a operațiunilor în documente justificative.

15. Documentele care stau la baza înregistrărilor în evidența contabilă în partidă simplă pot dobândi calitatea de document justificativ numai în cazurile în care furnizează toate informațiile prevăzute în normele legale în vigoare”.

Din cele prezentate se reține că pentru a fi considerate deductibile cheltuielile trebuie să fie justificate cu documente care să furnizeze toate informațiile prevăzute de lege și să fie efectuate în scopul veniturilor, deci să aibă un corespondent la venituri.

Achiziționarea de medicamente și înregistrarea acestora pe cheltuieli, motivându-se că au fost folosite pentru uzul pacienților, nu este suficient pentru deducerea acestora, contribuabilul având obligația să demonstreze cu documente că acestea sunt aferente veniturilor realizate.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că în anii 2009-2011, CMI a dedus cheltuieli cu medicamentele în cuantum de lei, fără a face dovada că acestea au fost efectuate în scopul realizării de venituri.

CMI susține că are arondați mulți bolnavi, dar nu face dovada cu documente că aceste cheltuieli au corespondent la venituri, iar conform prevederilor legale menționate, sunt deductibile doar cheltuielile care sunt aferente veniturilor realizate.

În contestația formulată, cabinetul nu menționează nici un act normativ care să îi dea dreptul sau obligația de a deține anumite medicamente și de a le acorda cu titlu gratuit pacienților.

De asemenea, nu dovedește că a utilizat acele medicamente în interesul afacerii cabinetului, că a recuperat contravaloarea acestor medicamente de la casa de asigurări ori de la alte persoane juridice sau fizice, ori prin încasarea directă de la pacient.

- Conform prevederilor **art. 64 și art. 65 alin. 1** din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată,

ART. 64

“Forța probantă a documentelor justificative și evidențelor contabile

Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impunere”.

ART. 65

“Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.

[...]”.

Conform acestor prevederi legale, contribuabilul are sarcina de a dovedi cu documente justificative actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.

Având în vedere prevederile legale citate și ținând cont de faptul că CMI a dedus cheltuieli cu achiziția de medicamente pentru care nu a făcut dovada că sunt în interesul activității desfășurate, rezultă că în mod legal organele fiscale au respins la deducere aceste cheltuieli și au stabilit suplimentar un **impozit pe venit în sumă de lei**, din care lei aferent anului 2009, lei aferent anului 2010,

..... lei aferent anului 2011, drept pentru care **urmează a se respinge ca neîntemeiată contestația** formulată cu privire la această sumă.

Deoarece în sarcina contestatorului a fost reținut impozitul pe venit în sumă de lei, care a generat accesoriile, iar prin contestație nu se prezintă alte argumente privind modul de calcul al acestora, **rezultă că petentul datorează și accesoriile în sumă de lei** (..... lei majorări de întârziere și lei penalități de întârziere), **conform principiului de drept „accessorium sequitur principale”** (accesoriul urmează principalul).

2. Referitor la suma de lei, din care lei impozit pe venit aferent anului 2010 și lei accesorii aferente, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava se poate pronunța pe fondul cauzei în condițiile în care această sumă nu a fost stabilită în sarcina CMI prin decizia de impunere nr., emisă de AIF Suceava.

În fapt, în urma verificării efectuate, organele fiscale au respins la deducere cheltuieli cu medicamente în sumă de lei aferente anului 2010 și au stabilit suplimentar un impozit pe venit în sumă de lei.

Pentru neachitarea la scadență a impozitului în sumă de lei, s-au calculat accesorii în sumă de lei.

CMI formulează contestație privind impozitul pe venit în sumă de lei, aferent cheltuielilor cu medicamentele în sumă de aferente anului 2010, și privind accesoriile aferente în sumă de lei, însă, prin decizia de impunere nr., s-a stabilit un impozit pe venit în sumă de lei aferent anului 2010 aferent cheltuielilor cu medicamentele respinse la deducere în sumă de lei și accesorii aferente în sumă delei, diferența de impozit în sumă de lei aferentă cheltuielilor în sumă de lei și diferența de accesorii aferente în sumă de lei, nefiind stabilite în sarcina sa prin decizia contestată.

Astfel, CMI contestă în plus suma de lei cheltuieli cu medicamentele, pentru care calculează impozit pe venit în sumă de lei și accesorii în sumă de lei, care nu au fost stabilite de organele de inspecție fiscală prin actul contestat.

Rezultă că **CMI** contestă în plus față de sumele stabilite suplimentar de inspecția fiscală suma de lei, din care lei impozit pe venit aferent anului 2010 și lei accesorii aferente (din care lei majorări de întârziere șilei penalități de întârziere).

În drept, potrivit **art. 206 alin. 2** din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„ART. 206

(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat.”

Se reține că obiectul contestației îl reprezintă sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat.

- De asemenea, la pct. 11.1 lit. c din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se precizează:

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

c) fiind fără obiect, în situația în care sumele și măsurile contestate nu au fost stabilite prin actul administrativ fiscal atacat sau dacă prin reluarea procedurii administrative, luându-se act de soluția pronunțată de instanța penală, se constată că cererea rămâne lipsită de obiect;”

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, respectiv din analiza Deciziei de impunere nr., se reține că organele de inspecție fiscală au stabilit că CMI datorează impozit pe venit în sumă de lei pentru anul 2010 aferent cheltuielilor cu medicamentele în sumă de lei, iar petenta contestă impozit pe venit în sumă de lei aferent cheltuielilor cu medicamentele în sumă de, deci cu suma de lei mai mult decât suma stabilită suplimentar prin decizia de impunere contestată.

Având în vedere prevederile legale, precum și faptul că prin Decizia de impunere nr. contestată, s-au stabilit obligații de plată în sumă de lei reprezentând impozit pe venit pentru anul 2010 aferent cheltuielilor cu medicamentele în sumă de lei, iar petentul contestă suma de lei reprezentând impozit pe venit venit aferent anului 2010 aferent cheltuielilor cu medicamentele în sumă de, **se va respinge ca fără obiect** contestația formulată de CMI pentru diferența de lei reprezentând **impozit pe venit aferent anului 2010.**

De asemenea, pentru neachitarea la scadență a impozitului în sumă de lei, prin decizia de impunere s-au calculat accesorii în sumă de lei.

CMI formulează contestație privind accesoriiile în sumă de lei aferente impozitului pe venit an 2010 aferent cheltuielilor cu medicamentele, însă, prin decizia de impunere nr., pentru impozitul pe venit în sumă de lei aferent anului 2010 aferent cheltuielilor cu medicamentele respinse la deducere în sumă de lei s-au stabilit accesorii aferente în sumă de lei, diferența de accesorii aferente în sumă de lei, nefiind stabilite în sarcina sa prin decizia contestată.

Rezultă că CMI contestă în plus față de sumele stabilite suplimentar de inspecția fiscală și suma delei accesorii aferente impozitului pe venit an 2010.

Având în vedere prevederile legale invocate și ținând cont că pentru suma delei impozit pe venit aferent anului 2010, contestația a fost respinsă ca fără obiect, **urmează a se respinge ca fără obiect contestația** formulată și cu privire la **suma de lei accesorii aferente impozitului pe venit an 2010** (din care lei majorări de întârziere și lei penalități de întârziere), întrucât nici suma de lei nu a fost stabilită prin decizia de impunere contestată.

3. Referitor la suma de lei, din care lei impozit pe venit aferent anului 2011 șilei accesorii aferente, stabilită suplimentar prin decizia de impunere nr., cauza supusă soluționării este dacă CMI are dreptul la deducerea cheltuielilor în sumă de pentru care au fost emise documente în anul 2010, dar au fost înregistrate în evidența contabilă în anul 2011, în condițiile în care petentul susține că suma cheltuielilor a fost achitată în anul 2011, dar nu face dovada acestei afirmații cu documente.

În fapt, în urma verificării efectuate, organele fiscale au respins la deducere cheltuielile în sumă de în anul 2011, pe motiv că reprezintă cheltuieli pentru care documentele au fost emise în anul 2010, dar care au fost înregistrate în anul fiscal 2011.

Organele fiscale au stabilit suplimentar un impozit pe venit în sumă de lei aferent acestor cheltuieli, iar pentru neachitarea la scadență a acestora s-au calculat accesorii în sumă de lei (..... lei majorări de întârziere și lei penalități de întârziere).

CMI susține că factura reprezintă cheltuieli menajere facturate în anul 2010 și achitate în anul 2011, dar nu depune nici un document în acest sens.

În drept, sunt aplicabile prevederile:

- **Art. 48 alin. 1 și alin. 4 lit. a** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, modificat, unde se precizează că:

ART. 48

„Reguli generale de stabilire a venitului net anual din activități independente, determinat pe baza contabilității în partidă simplă

(1) Venitul net din activități independente se determină ca diferență între venitul brut și cheltuielile aferente realizării venitului, deductibile, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă, cu excepția prevederilor art. 49 și 50.

[...]

(4) Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor, pentru a putea fi deduse, sunt:

a) să fie efectuate în cadrul activităților desfășurate în scopul realizării venitului, justificate prin documente;

b) să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite;

[...]”.

- Referitor la aplicarea prevederilor **art. 48 alin. 4 lit. a** mai sus citat, la **pct. 37** din HG nr. 44 din 22 ianuarie 2004, modificată, pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, se stipulează că:

“37. Din venitul brut realizat se admit la deducere numai cheltuielile care sunt aferente realizării venitului, astfel cum rezultă din evidențele contabile conduse de contribuabili, cu respectarea prevederilor art. 48 alin. (4) - (7) din Codul fiscal.

Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor pentru a putea fi deduse sunt:

a) să fie efectuate în interesul direct al activității;

b) să corespundă unor cheltuieli efective și să fie justificate cu documente;

c) să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite”.

Din aceste prevederi legale se reține că, pentru determinarea venitului net anual din activități independente, pe baza contabilității în partidă simplă, se iau în calcul venitul brut realizat și cheltuielile aferente realizării venitului, dar care sunt deductibile din punct de vedere fiscal.

De asemenea, se stipulează că, pentru a putea fi admise la deducere, cheltuielile trebuie să îndeplinească în mod obligatoriu o serie de condiții, respectiv să fie efectuate în interesul direct al activității, să corespundă unor cheltuieli efective și să fie justificate cu documente și să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că în anul 2011, CMI a dedus cheltuieli în cuantum de, aferente unor documente din anul 2010.

Având în vedere prevederile legale menționate mai sus, rezultă că în mod legal organele fiscale au respins la deducere aceste cheltuieli, întrucât pentru a fi deductibile din punct de vedere fiscal, acestea trebuie să fie efectuate în interesul activității, să fie justificate cu documente și să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite.

CMI susține că factura este din anul 2010, reprezintă cheltuieli menajere și a fost achitată în anul 2011, dar nu anexează la contestația formulată copie după chitanță sau alt document prin care să facă dovada afirmațiilor sale.

- Conform prevederilor **art. 64 și art. 65 alin. 1** din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată,

ART. 64

“Forța probantă a documentelor justificative și evidențelor contabile

Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impunere”.

ART. 65

“Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal. [...]”.

Conform acestor prevederi legale, contribuabilul are sarcina de a dovedi cu documente justificative actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.

Având în vedere prevederile legale citate și ținând cont de faptul că CMI a dedus cheltuieli menajere în anul 2011 aferente unor documente emise în 2010, fără a face dovada plății acestei facturi în anul 2011, rezultă că în mod legal organele fiscale au respins la deducere aceste cheltuieli și au stabilit suplimentar un **impozit pe venit în sumă de lei** aferent anului 2011, drept pentru care **urmează a se respinge ca neîntemeiată contestația** formulată cu privire la această sumă.

Deoarece în sarcina contestatorului a fost reținut impozitul pe venit în sumă de .. lei, care a generat accesoriile, iar prin contestație nu se prezintă alte argumente privind modul de calcul al acestora, **rezultă că petentul datorează și accesoriile în sumă de lei (din carelei majorări de întârziere în sumă delei și penalități de întârziere în sumă de lei), conform principiului de drept „accesorium sequitur principale” (accesoriul urmează principalul).**

4. Referitor la suma delei, din care lei impozit pe venit aferent anului 2009, lei impozit pe venit aferent anului 2010, lei impozit pe venit aferent anului 2011 și lei accesorii aferente, stabilită suplimentar prin decizia de impunere nr., cauza supusă soluționării este dacă CMI are dreptul la deducerea cheltuielilor cu combustibil, mobilă, asigurări auto, materiale pentru curățenie, în condițiile în care contribuabilul nu a prezentat organelor de inspecție fiscală documente justificative care să demonstreze că operațiunile sunt aferente activității desfășurate, iar prin contestația formulată susține că le-a folosit în interesul afacerii, dar nu face dovada acestui fapt cu documente.

În fapt, în urma verificării efectuate la CMI, organele fiscale au respins la deducere cheltuielile cu materiale consumabile, mobilă, carburant, materiale curățenie, anvelope, diferențe curs valutar leasing, penalități contractuale, curs engleză, cheltuieli deplasare curs, pe motiv că acestea nu sunt aferente activității desfășurate.

CMI consideră că **pentru anul 2009**, următoarele cheltuieli le-a realizat în scopul obținerii de venituri:

- consumabile cabinet..... lei;
- materiale pentru curățenie
- anvelope
- obiecte de inventar (mic mobilier, jaluzele)
- diferențe curs valutar leasing
- combustibil

TOTAL lei

Impozit contestat lei

Accesorii contestate lei (..... lei majorări de întârziere și lei penalități de întârziere)

CMI consideră că **pentru anul 2010**, următoarele cheltuieli le-a realizat în scopul obținerii de venituri:

- consumabile cabinet.....;
- materiale pentru curățenie
- penalități contractuale
- asigurări RCA
- obiecte de inventar (TV, aspirator, mici dotări)
- diferențe curs valutar leasing
- motorină

TOTAL lei

Impozit contestat lei

Accesorii contestate lei (..... lei majorări de întârziere și lei penalități de întârziere)

CMI consideră că **pentru anul 2011**, următoarele cheltuieli le-a realizat în scopul obținerii de venituri:

- consumabile cabinet.....;
- reparații
- materiale pentru curățenie
- penalități contractuale
- curs engleză
- chelt. deplasare curs (transport și diurnă).....
- motorină

TOTAL lei

Impozit contestat lei

Accesorii contestate lei (..... lei majorări de întârziere și lei penalități de întârziere)

CMI susține că are arondați peste 2000 bolnavi și că personalul medical trebuie să se deplaseze pe o distanță de zeci de km între pacienți la orice oră din zi sau noapte.

De asemenea, afirmă că deține un volum mare de documente justificative, respectiv copii facturi, chitanțe, bonuri fiscale, foi parcurs, NIR-uri, bonuri de consum, ce stau la baza susținerii celor contestate, putând pune la dispoziție orice document este necesar.

În drept, sunt aplicabile prevederile:

- **Art. 48 alin. 1 și alin. 4 lit. a** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, modificat, unde se precizează că:

ART. 48

„Reguli generale de stabilire a venitului net anual din activități independente, determinat pe baza contabilității în partidă simplă

(1) Venitul net din activități independente se determină ca diferență între venitul brut și cheltuielile aferente realizării venitului, deductibile, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă, cu excepția prevederilor art. 49 și 50.

[...]

(4) Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor, pentru a putea fi deduse, sunt:

a) să fie efectuate în cadrul activităților desfășurate în scopul realizării venitului, justificate prin documente;

[...]”.

- Referitor la aplicarea prevederilor **art. 48 alin. 4 lit. a** mai sus citat, la **pct. 37** din HG nr. 44 din 22 ianuarie 2004, modificată, pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, se stipulează că:

“37. Din venitul brut realizat se admit la deducere numai cheltuielile care sunt aferente realizării venitului, astfel cum rezultă din evidențele contabile conduse de contribuabili, cu respectarea prevederilor art. 48 alin. (4) - (7) din Codul fiscal.

Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor pentru a putea fi deduse sunt:

- a) să fie efectuate în interesul direct al activității;**
- b) să corespundă unor cheltuieli efective și să fie justificate cu documente;**
- c) să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite”.**

Din aceste prevederi legale se reține că, pentru determinarea venitului net anual din activități independente, pe baza contabilității în partidă simplă, se iau în calcul venitul brut realizat și cheltuielile aferente realizării venitului, dar care sunt deductibile din punct de vedere fiscal.

De asemenea, se stipulează că, pentru a putea fi admise la deducere, cheltuielile trebuie să îndeplinească în mod obligatoriu o serie de condiții, respectiv să fie efectuate în interesul direct al activității, să corespundă unor cheltuieli efective și să fie justificate cu documente și să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite.

Astfel, efectuarea cheltuielilor nu dă dreptul la deducerea automată a acestora. Pentru deducerea cheltuielilor este necesar ca acestea să fie aferente veniturilor realizate și să fie justificate cu documente, care să demonstreze realitatea și legalitatea efectuării acestora.

- Sunt aplicabile și prevederile **anexei 1 pct. I alin. 1 și ale pct. 13-15** din Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1040 din 8 iulie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice privind organizarea și conducerea evidenței contabile în partidă simplă de către persoanele fizice care au calitatea de contribuabil în conformitate cu prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, unde se precizează că:

“[...]”

1. Contribuabilii care obțin venituri din activități independente sunt obligați, potrivit prevederilor art. 49 alin. (8) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, denumită în continuare lege, să organizeze și să conducă evidența contabilă în partidă simplă”.

“13. Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în evidența contabilă în partidă simplă, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

14. Documentele justificative trebuie să cuprindă următoarele elemente principale, prevăzute în structura formularelor aprobate:

- denumirea documentului;
- numele și prenumele contribuabilului, precum și adresa completă;
- numărul documentului și data întocmirii acestuia;
- menționarea părților care participă la efectuarea operațiunii economico-financiare (când este cazul);
- conținutul operațiunii economico-financiare, iar atunci când este necesar, și temeiul legal al efectuării ei;
- datele cantitative și valorice aferente operațiunii economico-financiare efectuate;
- numele și prenumele, precum și semnăturile persoanelor care răspund de efectuarea operațiunii;

- alte elemente menite să asigure consemnarea completă a operațiunilor în documente justificative.

15. Documentele care stau la baza înregistrărilor în evidența contabilă în partidă simplă pot dobândi calitatea de document justificativ numai în cazurile în care furnizează toate informațiile prevăzute în normele legale în vigoare”.

Din cele prezentate se reține că pentru a fi considerate deductibile cheltuielile trebuie să fie justificate cu documente care să furnizeze toate informațiile prevăzute de lege și să fie efectuate în scopul veniturilor, deci să aibă un corespondent la venituri.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că CMI a dedus cheltuieli cu materiale consumabile, mobilă, carburant, materiale curățenie, anvelope, diferențe curs valutar leasing, penalități contractuale, curs engleză, cheltuieli deplasare curs, cheltuieli pe care organele fiscale au considerat că au fost utilizate de contribuabil în interesul personal și nu în interesul afacerii.

Petentul susține că acestea au fost efectuate în interesul afacerii, dar nu anexează documente prin care să facă dovada celor afirmate.

- Conform prevederilor **art. 64 și art. 65 alin. 1** din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată,

ART. 64

“Forța probantă a documentelor justificative și evidențelor contabile

Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impunere”.

ART. 65

“Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.

[...]”.

Conform acestor prevederi legale, contribuabilul are sarcina de a dovedi cu documente justificative actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.

În ceea ce privește dreptul la deducerea cheltuielilor cu diferențe curs valutar leasing și penalități contractuale, petentul susținând că are acest drept, sunt aplicabile prevederile **art. 48 alin. 4 lit. 1** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, modificat, și ale **pct. 38** din HG nr. 44 din 22 ianuarie 2004, modificată, pentru

aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, unde se stipulează că:

“[...]

(5) Următoarele cheltuieli sunt deductibile limitat:

[...]

l) cheltuielile efectuate de utilizator, reprezentând chiria - rata de leasing - în cazul contractelor de leasing operațional, respectiv cheltuielile cu amortizarea și dobânzile pentru contractele de leasing financiar, stabilite în conformitate cu prevederile privind operațiunile de leasing și societățile de leasing;

[...]”.

“38. Sunt cheltuieli deductibile, de exemplu:

[...]

- cheltuielile efectuate de utilizator, reprezentând chiria (rata de leasing) în cazul contractelor de leasing operațional, respectiv cheltuielile cu amortizarea și dobânzile pentru contractele de leasing financiar, stabilite în conformitate cu prevederile privind operațiunile de leasing și societățile de leasing;

[...]”.

În ceea ce privește deductibilitatea cheltuielilor cu rata de leasing financiar, din punct de vedere fiscal sunt deductibile doar cheltuielile cu amortizarea și dobânzile pentru contractele de leasing financiar.

Corelând aceste prevederi legale cu dispozițiile Codului fiscal, rezultă că cheltuielile cu amortizarea și dobânzile pentru contractele de leasing financiar pot fi deduse în măsura în care bunurile participă la realizarea de venituri, deci sunt utilizate în interesul activității.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că în anii 2009-2010, CMI a dedus cheltuieli cu rate leasing financiar pentru două autoturisme, dar nu a justificat necesitatea a două autoturisme înregistrate pe CMI, cheltuielile nefiind aferente realizării de venituri.

Așa după cum rezultă din prevederile legale citate mai sus, în cazul leasingului financiar sunt admise la deducere doar cheltuielile cu amortizarea și dobânzile pentru contractele de leasing financiar, dar numai cu condiția ca bunurile pentru care se aplică deducerea să participe la realizarea de venituri.

CMI formulează contestație cu privire la cheltuielile cu diferențele de curs valutar leasing, susținând că acestea sunt deductibile, întrucât are arondați mulți bolnavi și se deplasează la aceștia pentru a-i trata.

Așa după cum rezultă din prevederile legale invocate anterior, pentru a avea dreptul la deducerea cheltuielilor cu rata de leasing, este necesar ca acestea să

fie efectuate în interesul afacerii, or organele fiscale au constatat că nu se justifică două mașini pentru activitatea pe care o desfășoară.

Faptul că petentul susține că se deplasează la pacienți în diverse localități nu este suficient pentru a acorda dreptul la deducerea cheltuielilor de leasing (și implicit cele cu diferențele de curs valutar). Acesta trebuie să facă dovada că utilizează mașinile pentru activitatea pe care o desfășoară.

Or, contribuabilul nu anexează foi de parcurs, bonuri de consum și alte documente, din care să rezulte că a efectuat deplasările respective, consumul de carburant aferent fiecăreia și că activitatea desfășurată impune existența a două autoturisme.

Prin urmare, rezultă că în mod legal organele fiscale au respins la deducere cheltuielile cu ratele de leasing și implicit cele cu diferențele de curs valutar leasing și penalități contractuale, CMI nefăcând dovada necesității a două autoturisme pentru activitatea desfășurată.

De asemenea, nu se justifică nici cheltuielile cu anvelopele achiziționate, cu asigurările RCA și cu consumul de combustibil.

- Referitor la deductibilitatea cheltuielilor cu combustibilul, sunt aplicabile și prevederile **art. 48 alin. 7 lit. I¹** din Codul fiscal, unde se precizează că:

“(7) Nu sunt cheltuieli deductibile:

[...]

I¹) în perioada 1 mai 2009 - 31 decembrie 2010, cheltuielile privind combustibilul pentru vehiculele rutiere motorizate care sunt destinate exclusiv pentru transportul rutier de persoane, cu o greutate maximă autorizată care să nu depășească 3.500 kg și care să nu aibă mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând și scaunul șoferului, cu excepția situației în care vehiculele se înscriu în oricare dintre următoarele categorii:

1. vehiculele utilizate exclusiv pentru: intervenție, reparații, pază și protecție, curierat, transport de personal la și de la locul de desfășurare a activității, precum și vehiculele special adaptate pentru a fi utilizate drept care de reportaj, vehiculele utilizate de agenți de vânzări și de agenți de recrutare a forței de muncă;

2. vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru activitatea de taxi;

3. vehiculele utilizate pentru închirierea către alte persoane, inclusiv pentru desfășurarea activității de instruire în cadrul școlilor de șoferi;

[...]”.

Prevederile de mai sus se aplică și pentru anul 2011, textul de lege pastrându-și în esență conținutul.

Conform acestor prevederi legale, cheltuielile privind combustibilul pentru vehiculele rutiere motorizate nu sunt deductibile din punct de vedere fiscal, decât dacă se înscriu în una din categoriile prevăzute expres de lege.

Petentul nu face dovada cu documente că autoturismele achiziționate se încadrează în excepțiile prevăzute de lege și nici că acestea au fost utilizate în interesul activității sale.

Având în vedere elementele precizate mai sus, rezultă că în mod legal organele fiscale au respins la deducere cheltuielile cu ratele de leasing și cele cu RCA, achiziția de anvelope, combustibil.

De asemenea, CMI nu face dovada că materialele consumabile, obiectele de inventar și celelalte bunuri achiziționate sunt în interesul afacerii, că le-a utilizat în acest scop.

Spre exemplu, pentru anul 2011, CMI contestă cheltuielile cu un curs de engleză și cu transportul și diurna aferente deplasării la curs, fără a prezenta alte documente doveditoare ale prezenței la acel curs și ale faptului că acestea au fost necesare pentru obiectul său de activitate.

Analizând elementele prezentate la acest capăt de cerere, rezultă că petentul nu face dovada cu documente că bunurile pentru care și-a exercitat dreptul de deducere se justifică pentru realizarea veniturilor sale. Acesta nu a prezentat documente doveditoare că are dreptul la deducerea cheltuielilor și că acele bunuri au fost utilizate în interesul activității prin cabinetul medical.

Având în vedere prevederile legale citate și ținând cont de faptul că CMI nu face dovada că sunt necesare două autoturisme pentru activitatea desfășurată, faptul că nu justifică cu documente că materialele consumabile, obiectele de inventar și celelalte cheltuieli au fost utilizate în activitatea desfășurată, rezultă că petentul nu are dreptul la deducerea acestor cheltuieli, drept pentru care **urmează a se respinge ca neîntemeiată contestația** formulată cu privire la **impozitul pe venit în sumă de lei**, din care lei impozit pe venit aferent anului 2009, lei impozit pe venit aferent anului 2010 și lei impozit pe venit aferent anului 2011.

Deoarece în sarcina contestatorului a fost reținut impozitul pe venit în sumă de lei, care a generat accesoriile, iar prin contestație nu se prezintă alte argumente privind modul de calcul al acestora, **rezultă că petentul datorează și accesoriile în sumă de lei, conform principiului de drept „accessorium sequitur principale” (accesoriul urmează principalul).**

5. Referitor la suma de lei, din care lei impozit pe venit aferent anului 2009, lei impozit pe venit aferent anului 2010, lei impozit pe venit aferent anului 2011 și lei accesorii aferente, privind baza impozabilă în sumă de lei, reprezentând reparații, amortizare și cheltuieli gospodărești, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava se poate pronunța pe fondul cauzei în condițiile în

care baza impozabilă la care de referă contribuabilul nu a fost stabilită prin decizia de impunere nr., emisă de AIF Suceava.

În fapt, în urma verificării efectuate, organele fiscale au respins la deducere cheltuieli cu medicamente, cu combustibilul, anvelope, mobilier, curs engleză, materiale consumabile, materiale curățenie, rate leasing, materiale de construcții, materiale pentru grădină și au stabilit suplimentar impozit pe venit în sumă de în anul 2009, în sumă de lei în anul 2010 și în sumă de lei în anul 2011, iar pentru neachitarea la scadență a impozitului, s-au calculat accesorii în sumă de lei.

CMI consideră că **pentru anul 2009**, următoarele cheltuieli le-a realizat în scopul obținerii de venituri:

- reparații;
- alte cheltuieli gospodărești;
- amortizare

TOTAL lei

Impozit contestat lei

Accesorii lei (..... lei majorări de întârziere șilei penalități de întârziere)

CMI consideră că **pentru anul 2010**, următoarele cheltuieli le-a realizat în scopul obținerii de venituri:

- reparații
- amortizare
- amortizare investiție spațiu închiriat

TOTAL lei

Impozit contestat lei

Accesorii lei (..... lei majorări de întârziere și lei penalități de întârziere)

CMI consideră că **pentru anul 2011**, următoarele cheltuieli le-a realizat în scopul obținerii de venituri:

- amortizare
- amortizare investiție spațiu

TOTAL lei

Impozit contestat lei

Accesorii lei (..... lei majorări de întârziere și lei penalități de întârziere)

CMI formulează contestație cu privire la impozitul în sumă de lei (din care lei impozit pe venit aferent anului 2009, lei impozit pe venit aferent anului 2010, lei impozit pe venit aferent anului 2011) și accesorii în sumă de lei, aferente sumelor menționate mai sus, considerate ca fiind cheltuieli respinse la deducere de organele fiscale.

Prin decizia de impunere nr. contestată de CMI nu s-a stabilit nici un impozit pe venit rezultat în urma respingerii la deducere a cheltuielilor enumerate de contribuabil.

Rezultă că **CMI** contestă în plus față de sumele stabilite suplimentar de inspecția fiscală suma de lei, din care lei impozit pe venit aferent anului 2009, lei impozit pe venit aferent anului 2010, lei impozit pe venit aferent anului 2011 și lei accesorii aferente impozitului pe venit, sume aferente bazei impozabile în sumă totală de lei, reprezentând reparații, amortizare și cheltuieli gospodărești, pe motiv că nu au fost admise la deducere de organele de inspecție fiscală.

Din actul administrativ fiscal atacat nu rezultă că acele cheltuieli nu au fost admise la deducere în urma verificării efectuate.

În drept, potrivit art. 206 alin. 2 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„ART. 206

(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat.”

Se reține că obiectul contestației îl reprezintă sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat.

- De asemenea, la pct. 11.1 lit. c din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se precizează:

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

c) fiind fără obiect, în situația în care sumele și măsurile contestate nu au fost stabilite prin actul administrativ fiscal atacat sau dacă prin reluarea procedurii administrative, luându-se act de soluția pronunțată de instanța penală, se constată că cererea rămâne lipsită de obiect;”

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, respectiv din analiza Deciziei de impunere nr., se reține că organele de inspecție fiscală au stabilit că **CMI** datorează impozit pe venit în sumă de în anul 2009, în sumă de lei în anul 2010 și în sumă de lei în anul 2011 și accesorii în sumă de lei, ca urmare a respingerii la deducere a cheltuielilor cu medicamente, cu combustibilul, anvelope, mobilier, curs engleză, materiale consumabile, materiale curățenie, rate leasing, materiale de construcții, materiale pentru grădină.

CMI formulează contestație cu privire la impozitul în sumă de lei (din care lei impozit pe venit aferent anului 2009, lei impozit pe venit

aferent anului 2010, lei impozit pe venit aferent anului 2011) și accesorii în sumă de lei, susținând că acesta a rezultat în urma respingerii la deducere a cheltuielilor cu reparațiile și cu amortizarea și a altor cheltuieli gospodărești.

Petenta nu precizează componența acestor cheltuieli gospodărești, precum și a reparațiilor, natura lor. De asemenea, nu aduce precizări privind amortizarea, componența sumei, mod de calcul, și documentele din care rezultă că suma a fost respinsă la deducere de organele fiscale.

Din actul administrativ fiscal atacat și din anexele la RIF nu rezultă că au fost respinse la rambursare cheltuieli cu reparațiile, cu amortizarea și cheltuieli gospodărești.

Având în vedere prevederile legale, precum și faptul că, prin Decizia de impunere nr. contestată, s-au stabilit obligații de plată în sumă de în anul 2009, în sumă de lei în anul 2010 și în sumă de lei în anul 2011 și accesorii în sumă de lei, ca urmare a respingerii la deducere a cheltuielilor cu medicamente, cu combustibilul, anvelope, mobilier, curs engleză, materiale consumabile, materiale curățenie, rate leasing, materiale de construcții, materiale pentru grădină, iar petentul contestă suma de lei reprezentând impozit pe venit, susținând că acesta a rezultat în urma respingerii la deducere a cheltuielilor cu reparațiile și cu amortizarea și a altor cheltuieli gospodărești, în sumă de ...lei, ce nu fac obiectul actului de control, **se va respinge ca fără obiect** contestația formulată de **CMI** pentru suma delei **reprezentând impozit pe venit aferent anilor 2009-2011.**

Așa cum rezultă din actele administrative fiscale, impozitul în sumă de lei și accesorii aferente în sumă de lei, calculate de contestator, nu au fost stabilite prin decizia de impunere contestată.

Având în vedere prevederile legale invocate și ținând cont că pentru suma de lei impozit pe venit aferent anilor 2009-2011, contestația a fost respinsă ca fără obiect, **urmează a se respinge ca fără obiect contestația** formulată și cu privire la **suma de lei accesorii aferente impozitului pe venit**, întrucât nici suma de lei nu a fost stabilită prin decizia de impunere contestată.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor legale invocate și în baza art. 216 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **CMI** împotriva Deciziei de impunere nr., emisă de AIF Suceava, cu privire la suma de lei, reprezentând:

- ❖ lei – impozit pe venit aferent anului 2009;

- ❖ lei – accesorii aferente impozitului pe venit an 2009;
- ❖ lei – impozit pe venit aferent anului 2010;
- ❖ lei – accesorii aferente impozitului pe venit an 2010;
- ❖ lei – impozit pe venit aferent anului 2011;
- ❖ lei – accesorii aferente impozitului pe venit an 2011.

2. Respingerea ca fără obiect a contestației formulată de **CMI** împotriva Deciziei de impunere nr., emisă de AIF Suceava, cu privire la suma de lei, reprezentând:

- ❖ lei – impozit pe venit aferent anului 2009;
- ❖ lei – accesorii aferente impozitului pe venit an 2009;
- ❖ lei – impozit pe venit aferent anului 2010;
- ❖ lei – accesorii aferente impozitului pe venit an 2010;
- ❖ lei – impozit pe venit aferent anului 2011;
- ❖ lei – accesorii aferente impozitului pe venit an 2011.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.